

която била намърена въ Шейновския лагеръ; това момиче откраднале чернестите, когато неизвестно нападнаха Земен Дърво и се намира още отъ тогава въ турския лагеръ. Още Бългева узнахъ, че Куртняновъ се расположилъ съ дружината въ самото село; азъ се търсихъ да идъ тамъ и възмущава сълдатина да избере място подъ нѣкое дърво около 2-ти дружины, нъ прѣди да стигна, срѣщахъ самичкия Куртняновъ, който излѣзълъ да погледа бойното поле; повърнахъ къ и отидохъ съ него, минахме бивуака на пълнениетѣ турци и опѫтихме кѫде Шейновското поле, нъ тай като беше вече късно и до мястото на боя оставаше още до 3 версти, то ний отложихме до ищущия денъ; на вращане виждамъ, че пълнениетѣ турци ги водятъ опълченци отъ 3-та дружина, че у找准амъ, че била получена заповѣдъ да се заведатъ въ селото Шейново; пакъ ранениятѣ оставили за сега въ Иметли. Като стигнахъ при 2-та дружина, азъ сварихъ своя Гавричекъ кладе огнь; той ми избралъ място за ношуване и постлалъ около мене и шатъра на Куртнянова, нъ въ шатъра му азъ по неговата покана, не рачихъ да се премѣстя — около огъния га че е по топло. Понеже за спане бѣше още равно то азъ поискахъ да идъ въ Иметли, да видя ранениятѣ и расположението на 1-та дружина. Богатото, исклучително турско село, Иметли, распространѣло се по полите на Балкана, тамъ на двѣ версти на дължина; хубаво направенитѣ къщи, голѣмитѣ плодни градини, здравитѣ камъни мостове прѣз рѣчицата и честитѣ чешми свидѣтелствуватъ за благоустройството на селото и за доброто състояние на избѣгалите жители. За сега всичко пусто, като че всичко изпомрѣло, само на излизане на Карловския путь, нѣколко къщи на рѣдъ освѣтени отъ запалениетѣ огневе въ дворовете имъ тукъ расположени ранениятѣ турци; сѫщо въ селото стоѧтъ и българските конници. Командира на 1-та дружина расположилъ дружината си на края на селото, а за себе си избрали малъкъ единъ зимникъ; при него си намерили мястощина отъ турски пушки, различни системи, които накупили отъ нашите опълченци.